

mig umuligt at sige, om slige Ulykker og Uheld kunne ske i Fremtiden eller ikke; vi vente ikke, at det skal ske, men det er umuligt for mig at sige, om en Lokomotivfører en Gang igen kan køre forbi et Signal, som han ikke maa køre forbi. Hvor er det muligt at sige det! Saa snart det sker — jeg haaber ikke, det vil ske og navnlig ikke, at det vil medføre Ulykker — kunne vi ikke gøre andet end fjerne vedkommende af Tjenesten. Det er jo gaaet godt i saa mange Aar her i Landet med den Slags Tjeneste, saa der er ingen Grund til at frygte for, at det skulde ske; men paa den anden Side er det jo ganske klart, at naar vedkommende i den Slags Tjeneste overtræder sit Reglement, og ikke til det yderste iagttager de Forsigtighedsregler, han er pligtig at iagttage, maa man fjerne ham fra Tjenesten. Der er ikke andet at gøre.

Den fungerende Ordfører (Neergaard): Jeg skal begynde med at takke den højtærede Minister for den Beretning, han afgav i Dag om den foreløbige Afgørelse af Spørgsmaalet om Eksperten Eshjærg-Hamborg. Jeg tror, det maa siges, at der er handlet i denne Sag saa hurtigt og saa energisk som ønskes kunde, og at Resultatet er efter Omstændighederne tilfredsstillende. Det ærede Medlem for Eshjærg (Bluhme) har jo stillet et Endringsforslag, hvorom han ønskede at høre forskjellige Udtalelser, men som han, saa vidt jeg forstod ham, ikke var villig til at tage tilbage. Jeg kan kun sige det ærede Medlem, at Finansudvalget selvfølgelig vil overveje denne Sag med al mulig Opmærksomhed. Vi hørte jo nu end ogsaa, at der vil komme til en foreliggende Forslag fra Indenrigsministeren i saa Henseende. Det er ikke naaet til Udvalget endnu, men det er altsaa en Selvfølge, at det vil komme under grundig Overvejelse. — Jeg haaber, at det ærede Medlem saa vil tage sit Forslag tilbage, idet der jo ikke kan være nogen som helst Fornøjelse ved at faa stemt, om det her paa et Tidspunkt, hvor baade Udvalg og ærede Medlemmer ere ganske uforberedte til at tage en saadan Afstemning. — Spørgsmaalet Tejsø-Akto eller Akto-Bandholm er jo kommet ind i en ganske interessant Skure ved den Modstæning, der har vist sig mellem den ærede Repræsentant for Kredsen (Johannsen) og den

højtærede Minister. Jeg maa give den højtærede Indenrigsminister Ret i den ret praktiske Konsekvens, han drog deraf, nemlig at der aldeles ikke kunde være Tale om at komme til et Resultat i denne Sag, naar vi se, at de lærde ere saa uenige, i alt Fald tror jeg, man vil indrømme, at dette Anlæg her hører til de mindre vigtige af dem, der ere foreslaaede. Kontoen er kommen højt nok op endda. I det Finanslovsforslag, der forlod Folketinget i Fjor, saaledes som det var afstemt her ved 3dje Behandling, var der kun 50,000 Kr. til disse Anlæg; i Aar komme vi endda op paa henved 80,000 Kr., naar disse Rægtelser, vi have foreslaaet, blive vedtagne. Jeg tror, det vil indrømmes, at vi have staaret bort der, hvor der var mest Huelighed for at ståe bort, og finder ogsaa en indirekte Bekræftelse derpaa i den højtærede Ministers Tavshed. Vi have taget det lille Anlæg her, Akto-Bandholm, de lokale Anlæg i Kjøbenhavn og Uygtevejstationen bort, men bibeholdt de Anlæg, som have virkelig Betydning for den gennemgaaende Telegrafering.

Med Hensyn til Holdepladserne skal jeg tillade mig at iagttage den samme Afholdenhed, som jeg tror at turde sige, jeg hidtil har gjort mig fortjent ved i denne Sag, idet jeg samtidig opfordrede ærede Medlemmer til at udtale sig derom. Det er jo nu sket, og deres Udtalelser skulle blive tagne under al fornøden Overvejelse. — Endnu kun en enkelt Bemærkning til den højtærede Minister. Jeg vilde gerne have, at han vilde indrømme, at i al Fald Ordførers Udtalelser ikke have berettiget ham til den lille Reprimande, han fremkom med, nemlig at Finansudvalget ikke maatte forlange saa store og dyre Indretninger, naar det ellers vilde knappe af paa Budgettet paa alle Leder og Kanter. Jeg tror, at mine Udtalelser gik ud paa, at Finansudvalget, efter at det var blevet oplyst om, at det vilde blive saa meget dyrere at faa denne Indretning, Salonvognsystemet, som den højtærede Minister kalder det, netop blev betænkeligt ved at forlange noget saadant. Vi ønske ikke en saa overordentlig stor Forøgelse i Omkostningerne til Personvognmateriellet, vi turde ikke fastholde en bestemt Begæring derom. Derimod have vi meget